

Τὰ μετὰ τὸν « Ν' ». Ἦχος β'. Δι.

(Μέλος Στεφ. Π. Ἀποστόλου).

Δόξα.

Ταῖς των Θεοῦ εἰς ἐπιπνευσταῖς ἐλεῖ μόνον
ἐλεῖ φωνήν πληθύνει μωὸν ἐγκληματῶν

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοῦ οὐτοῦ κειπνευσταῖς ἐλεῖ μόνον
ἐλεῖ φωνήν πληθύνει μωὸν ἐγκληματῶν

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐλεῖ φωνήν τοῦ νοημένου αἰμαμα

Τὸ εὐσεβὲς κωνσταντίνου ἡμεῖς ὡς μύρον
ἐκχεῖται μενοῦν σῆς μερόναις ἐτεῖς
λεχρὸς Χριστοῦ οὐνοῦ γάρ ποθεινὴ ἡμεῖς
ἡ σαῶν εἰδωλῶν κατεφρονηθῆς
ναὸν ἡγεῖται ῥαῖς ἐπιγῆς τωσαύρωθεν
διηγάται ἐν ἡρώωνι οὐδὲ ἀπαλατῶν
βετονῆς ἐπιδοσῆς ἐφαατῶν